

ת"פ 19657/11/15 - מדינת ישראל נגד בהא אלטלקאת - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 אפריל 2017

ת"פ 19657-11-15 מדינת ישראל נ' אלטלקאת
ת"פ 19680-11-15

מספר פל"א 477174/2015

לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביטל גיל זגורי

נגד
הנאשם

בהא אלטלקאת - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד סויסה מאיר

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של **תקיפת עובד ציבור בכדי להכשילו בתפקידו** (עבירה לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977).
2. עניינה של העבירה בה הורשע הנאשם היא בכך שבמועד הרלוונטי, לאחר ששמע כי אחותו בוכה בבית הספר, הגיע ביחד עם אחרים לבית הספר, חיפש אחר המתלון שהוא המורה של אחותו, וכאשר איתר את הכיתה בה לימד המתלון החל להכותו בפניו וגרר אותו אל מחוץ לכיתה בחולצתו עד אשר מורים אחרים הצליחו להפריד בין הנאשם לבין המתלון.
3. הנאשם גרם למתלון לחבלה מדממת באפו.
4. ביום 28.12.15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר כלל את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, עתירה מוסכמת לחמישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי והוסכם כי יושתו קנס ופיצוי למתלון על פי שיקול דעת בית המשפט.
5. מועד הטיעונים לעונש נדחה לצורך קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.
6. בדיון מיום 29.02.16 הוברר כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה והדיון נדחה שוב.

עמוד 1

7. בדיון מיום 11.04.16 הבהיר בית המשפט לצדדים דבר קיומה של חובת תסקיר והדין נדחה לשם קבלתו.
8. בדיון מיום 09.11.16 הודיעו הצדדים כי בהמשך להסדר הטיעון הראשון, ולאור התסקיר שהוגש, הגיעו להסדר נוסף ולפיו המאשימה תטען לעונש של חמישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וההגנה תטען באופן פתוח.
9. בדיון מיום 15.12.16 הוריתי פעם נוספת על הגשת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בשולי אותה החלטה צוין כי **"לא יקבל הנאשם זימון לממונה בתוך 10 ימים מהיום - באחריות הנאשם לפנות באמצעות בא-כוחו ולתאם מועד לראיון; מובהר לנאשם כי ככל שלא יפעל כאמור לעיל, לא יתקבלו כל טענות כי לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות בשל אי קבלת זימון ובהיעדר נסיבות מיוחדות - לא ידחה מתן גזר הדין, בשל אי התייצבות הנאשם לפני הממונה או אי שיתוף פעולה בכל ענין שהוא, ומשמעות הדבר תהיה ויתור הנאשם על האפשרות לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, על כל ההשלכות הנובעות מכך"**.
10. למרות האזהרה שפורטה לעיל הוגשה ביום 13.2.17 הודעה לפיה הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות תוך שצוין שם מועד חלופי ככל שבית-המשפט ימצא מקום להפנותו פעם נוספת.
11. בדיון שהיה קבוע למן גזר-הדין ביום 14.2.17 נעתרתי לבקשת בא-כוח הנאשם והוריתי על דחייה נוספת על מנת לאפשר לנאשם להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות. באותו דיון הובהר לנאשם ברחל בתך הקטנה המועד שתואם עבורו לריאיון במשרדי הממונה על עבודות השירות, והנאשם הוזר שוב כי: **"מובהר לנאשם כי לא יינתנו כל דחיות נוספות, ואם הנאשם לא יתייצב במועד הנ"ל בפני הממונה, ו/או לא ישתף פעולה באופן מלא איתו או מי מטעמו, ו/או לא יאשר מראש את הגעתו לאותו מועד, יינתן גזר הדין במועד הנדחה, והנאשם יראה כמי שוויתר על האפשרות לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות"**.
12. ביום 28.3.17 הוגשה הודעה נוספת מטעם הממונה על עבודות השירות שלפיה הנאשם לא התייצב גם למועד זה, תוך שצוין בהודעת הממונה כי **"למרות שלמועד ניתנו הזדמנויות, לא התייצב במועדים אשר נקבעו. לאור האמור לעיל אנו מתרשמים כי מדובר באדם אשר אינו מוכן לנצל את ההזדמנות שקיבל מכב' בית-המשפט ואינו מעוניין לבצע עבודות השירות. כאמור, אין באפשרותנו להמליץ בשלב זה על השמתו"**.

תסקיר שירות המבחן

13. מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 21 אינו עובד, סיים עשר שנות לימוד ועבד בעבודות שונות בתחום עבודות העפר.

14. כעולה מהתסקיר, הנאשם ואחיו הגדולים תומכים ומפרנסים את אמם ואת האחים הקטנים והנאשם שיתף את שירות המבחן בקשר קרוב ומיוחד עם אחותו הקטנה.

15. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי ביום האירוע התקשרה אחותו וסיפרה כי המורה הכה אותה, סיפר כי לאחר שהגיע לבית הספר וראה את מצבה פנה למנהל בית הספר שאמר לו כי יטפל בעניין וכי הוא עצמו ביקש לשוחח עם אותו מורה (המתלונן) והמנהל ליווה אותו לחדר בו לימד אותו מורה. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר שפנה אל המתלונן ביחס לפגיעה באחותו, התשובה שקיבל מהמתלונן גרמה לו לחוש כעס ופגיעה ובשל אותה תשובה סטר למתלונן על פניו.

16. הנאשם הביע חרטה רבה על מעשיו.

17. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא אחריות רבה לאחיו, לחינוכם ולפרנסתם וכי הנאשם הינו אדם בוגר ואחראי הנושא עמו חוויות וציפיות הקשורות בשאיפותיו למלא את תפקיד האב בבית.

18. שירות המבחן התרשם כי במצבים בהם הנאשם חש כי אינו מצליח למלא את תפקיד האב בבית הוא חש מתוסכל ומתקשה לבחון אלטרנטיבות אדפטיביות נוספות.

19. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ער לחומרת העבירה וכי ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

20. שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה נוכח גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי והערכת שירות המבחן כי הרשעה עלולה לפגוע בדימוי העצמי החיובי של הנאשם ועשויה להוות עבורו כתם בלתי ניתן למחיקה.

21. לצד ביטול ההרשעה המליץ שירות המבחן על עונש של"צ בהיקף של 220 שעות לצד פיצוי כספי למתלונן.

טענות הצדדים

22. באת-כוח המאשימה עמדה על חומרת העבירה והערכים המוגנים. טענה כי הנסיבות לקולא כבר באו לידי ביטוי בהסדר הטיעון שנערך ועמדה על הצורך להגן על מורים במהלך עבודתם כמו גם התנהלותו הבריונית של הנאשם באירוע.

23. בא כוח המאשימה טענה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר.

24. בא כוח הנאשם טען כי הגם שאין להקל ראש בחומרת העבירה, יש לקחת בחשבון את הרקע לביצוע העבירה שהוא, לשיטתו, העובדה שאותו מורה פגע באחותו של הנאשם.

25. בא כוח הנאשם אף טען כי שלושה ימים לאחר האירוע הוגשה כנגד המתלונן תלונה במשטרה וזאת עוד בהיותו של הנאשם במעצר.

26. בא כוח הנאשם הפנה לעובדה שהמתלונן עזב את בית הספר, ואף הגיש מסמך המלמד כי ביום 22.11.15 עזב המתלונן את עבודתו כמורה בבית הספר.

27. בא כוח הנאשם טען כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין הרשעה עד עונש קצר לריצוי בעבודות שירות ועתר לקבל את המלצת שירות המבחן.

28. הנאשם בדבריו לעונש הביע חרטה וסיפר כי הוא עתיד להינשא בתוך חודשים ספורים.

דין והכרעה

29. מקום בו הצדדים הגיעו להסדר טווה, הרי שככל שבית המשפט מוצא שיש מקום לכבד את הסדר הטיעון, דומה כי בכפוף לבחינת כל התחנות הנדרשות בהתאם לתיקון 113, מתייחר הצורך בקביעת מתחם העונש ההולם.

30. בעניינו של הנאשם דנן, בהינתן העדר העבר הפלילי, בהינתן הנסיבות העולות מהתסקיר ובהינתן התרשמות שירות המבחן מהנאשם, ממילא הסדר הטיעון סביר ועל כן לא מצאתי מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם, מקום שבדעתי לכבד את הסדר הטיעון ולקבוע את עונשו של הנאשם בתוך אותו מנעד מוסכם בין הצדדים.

31. העבירה בה הורשע הנאשם חמורה.

32. לא ניתן להשלים עם התנהלות בריונית לפיה אדם שאינו שבע רצון מהתנהלות מורה כלפי תלמיד שהוא מבני משפחתו יגיע לבית הספר ויפליא מכותיו במורה על רקע עבודתו כמורה.

33. על מערכת המשפט להגן על ציבור המורים אשר לעיתים מוצא עצמו חשוף לתלמידים ו/או בני משפחתם הזועמים על החלטות כאלו או אחרות שקיבלו אותם מורים בעניין אותם תלמידים.

34. ער אני לטענות בא כוח הנאשם ולעולה מהתסקיר בדבר אותו רקע נטען לעבירה ואולם, אין המדובר בעובדות מוסכמות. מקום שכתב האישום המתוקן קובע את המסגרת העובדתית ומקום שלא הוצגו עובדות מוסכמות נוספות (או ראיות קבילות לעונש) ומקום שלא נשמעה הסכמה לכך שטענות הנאשם ביחס לרקע אכן מגובות בראיות, או מהוות עובדות מוסכמות, דומה כי יש להיזהר מפני מתן משקל לאותן עובדות נטענות.

35. בסופו של יום, כעולה מהעובדות המוסכמות כפי שאלו הונחו בפני בית המשפט, הנאשם הגיע לבית הספר ביחד עם אחים נוספים בעקבות בניה של אחותו, תר אחר המתלון וכאשר איתר אותו בכיתה בה לימד בתוך בית הספר, גרר אותו מחולצתו לאחר שהכה בפניו וחבל בו.

36. מעבר לאקט של האלימות והבריונות, הרי שלמעשי הנאשם נלוותה פגיעה של ממש במתלון בכל הקשור לכבודו העצמי ולכבודו בפני תלמידיו.

37. תקיפה של מורה בנוכחות תלמידיו ועמיתיו המורים בבית הספר, משפילה אותו עד עפר ופוגעת פגיעה של ממש באותו איזון של כבוד ויראה שאמור להתקיים בין המורה לבין תלמידיו.

38. יכול והפגיעה הנפשית במתלון אף חמורה יותר מהפגיעה הפיזית ודומה כי טענת בא כוח הנאשם כי המתלון עזב את עבודתו בבית הספר בעקבות האירוע, פועלת כחרב פיפיות, מקום שלא הוצגה כל ראיה כנגד המתלון ומקום שנותר בית המשפט עם טענת ההגנה שהמתלון עזב את עבודתו כפועל יוצא מהאירוע.

39. הדברים יפים מקל וחומר מקום שאין המדובר בהתלהטות יצרים רגעית אלא בהגעה לאחר התארגנות עם מספר אחיו של הנאשם בתחום בית הספר וחיפושים אחר המתלון בתחום בית הספר.

40. טענת הנאשם בפני שירות המבחן כי פנה למנהל וכי חש כי המתלון פגע באחותו אין בה בכדי לגרוע מחומרת העבירה. ככל שהנאשם סבר כי המתלון פגע באחותו, בוודאי שלא יכול היה לקחת את החוק לידי, ומקום שהוא פנה למנהל ויכול היה לפנות לרשויות נוספות לא ניתן להצדיק את התנהלותו.

41. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל** (27.10.11) - הדגיש בית משפט העליון את החומרה שבישוב סכסוכים באלימות, וקבע: **"...יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות [...]. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית**

המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים האלימים והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

42. יפים לעניין זה גם דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נגד נאסר חסן (10.11.09): "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג וברח".

43. בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד נגד מדינת ישראל (7.6.05), נאמר: "בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכול כי מי שירשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

44. לקולת הנאשם לקחתי בחשבון את גילו הצעיר והעובדה שהוא נמנה על קבוצת ה"בגירים צעירים".

45. לקולת הנאשם לקחתי בחשבון את היעדר העבר הפלילי.

46. נתתי משקל של ממש להבעת החרטה של הנאשם ולהתרשמות שירות המבחן כי חרטתו של הנאשם אכן כנה.

47. נתתי משקל של ממש לנסיבות חייו הלא קלות של הנאשם כנלמד מהתסקיר ואת תחושת החובה שלו כלפי אחותו אשר עמדה ברקע האירועים.

48. נתתי משקל של ממש להתרשמות שירות המבחן מהתובנות בהן אווז כיום הנאשם ביחס לאירוע, לאופן קבלת ההחלטות על ידו באירוע ולפעולות שהיה צריך לנקוט.

49. ביחס לעתירת בא כוח הנאשם להורות על ביטול ההרשעה, נפסק כי ככלל, משנמצא הנאשם בהליך פלילי אשם, יש להרשיעו. זהו הכלל, וההימנעות מן ההרשעה הינה חריג לאותו הכלל: "...הרשעה בדין היא מעשה

מהותי שיש לו השלכות ברורות על הגדרתו של מי שעבר עבירה פלילית כבעל הרשעה קודמת. הימנעות מהרשעה שמטרתה לחסוך מן הנאשם את התיג של עבריון עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים..." (ע"פ 2513/96 ע"פ 3467/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש, פ"ד נ(3), 682, 684-685 (1996)).

50. נקבעו בהלכה הפסוקה הקריטריונים הכלליים אימתי יש להעדיף את ההימנעות מהרשעה ולנקוט בצעד חריג זה: "אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיבידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על-יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם;

ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, 341-342 (1997)).

51. בהמשך נתגבשה בהלכה הפסוקה הדרישה לפיה על מנת לעמוד בקריטריון של פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, יש להראות פגיעה קונקרטית ומוחשית של ההרשעה בנאשם, ואין די בהצבעה על פגיעה בעלמא בשל חסימה עתידית של אפשרויות תעסוקה שאינן קונקרטיות.

52. ביחס להתרשמות שירות המבחן כי הרשעה תפגע בדימויו העצמי של הנאשם, כמו גם ברציונל שפורט בהמלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה בעניינו של הנאשם, בע"פ 25507-01-16 מדינת ישראל נ' אובשייביץ (17.4.2016) ציין בית המשפט המחוזי בבאר-שבע כי: "הכלל ונקודת המוצא בדין הפלילי (בעניינם של בוגרים) הינם כי מי שביצע מעשה עבירה יורשע ויתן על כך את הדין. הימנעות מהרשעה [...] הינה החריג שבחריגים. להתקיימות חריג זה נדרשות שתי בחינות יסוד. האחד טיבו של מעשה העבירה שביצע הנאשם, והשנייה שיקולי השיקום המיוחדים הנטענים בעניינו ומידת השלכתה של ההרשעה לעניינם [...] כל הרשעה בפלילים של נאשם באשר הוא - גוררת בעקבותיה באופן בלתי נמנע הכתמה ופגיעה בדימויו בעיני הבריות ובעיני עצמו. אולם תוצאה בלתי נמנעת זו, הינה בסופו של יום אחת מתכליות הדין הפלילי [...] שיקולי השיקום של נאשם בוגר, אשר יהיה בכוחם להחריגו מהרשעה בדין, שמורים למקרים חריגים ביותר שאינם מתמצים בעצם ההכתמה או הדימוי העצמי" (ההדגשה אינה במקור - י.ע.) שהינם כאמור התוצאות הבלתי נמנעות של הרשעה באשר היא, ובמידה לא מבוטלת אף אחת התכליות של הדין הפלילי".

53. בעניינו של הנאשם דן, מקום בו הנאשם אינו עובד, אינו מצוי בהליך לימודי כזה או אחר האמור להוביל לרכישת מקצוע ספציפי ומקום בו הנאשם התקיים עד עתה מעבודות מזדמנות, לא הוצגה בפניי כל פגיעה קונקרטית ומוחשית שיש בה בכדי להצדיק את ביטול ההרשעה, מה גם שספק רב בעיני אם סוג העבירה היה מאפשר זאת.

54. דומה כי נוכח חומרת העבירה בשים לב לנסיבות ביצועהאכן הסדר הטיעון משקלל את מרבית השיקולים לקולא שצוינו לעיל.

55. סבור הייתי כי בשל אותם שיקולי קולא יש מקום לדון את הנאשם בתוך אותו מנעד מוסכם וברף הבינוני של אותו מנעד מוסכם, וזאת לריצוי בדרך של עבודות שירות, ואולם משהנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות חרף מספר הזדמנויות שניתנו לו וחרף הבהרות כי ככל שלא יתייצב יראה כמי שוויתר על האפשרות לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות, ומשנאלץ אני להורות על מאסרו מאחורי סורג וברח, חלף מאסרו בעבודות שירות, וזאת בעקבות התנהלות הנאשם עצמו ביחס לכך, ומשהמאסר מאחורי סורג וברח קשה יותר מהמאסר בדרך של עבודות שירות, מצאתי מקום להשית על הנאשם תקופת מאסר נמוכה יותר מזו שהייתה מושתתת ככל שהנאשם היה נמצא כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

56. בנוסף, משהצדדים הסכימו כי יושתו פיצוי וקנס על פי שיקול דעת בית המשפט, סבורני כי ביחס לרכיב הקנס (ובמידה מסוימת ביחס לרכיב הפיצוי), ניתן להקל עם הנאשם נוכח מצבו ונסיבותיו כעולה מהתסקיר, ובשים לב לעובדה שהנאשם עתיד לרצות את מאסרו מאחורי סורג וברח.

57. לאור האמור לעיל, ובאמצי את הסכמת הצדדים, ביחס למנעד העונש לו עתרו, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 3.11.15 עד יום 16.11.15.

ב. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות ו/או איומים.

ג. קנס בסך ₪1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.17 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מהשיעורים שנקבעו במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ומובהרות לנאשם הוראות החוק לעניין אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס כמו גם אפשרות החיוב בתוספת הפיגורים.

ד. פיצוי למתלונן (עד תביעה 1 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן) בסך של ₪4,500. הפיקדון הקיים בתיק המעצר הקשור בתיק זה יקוזז לטובת הפיצוי והיתרה, ככל שקיימת, תשולם בתוך 240 ימים מהיום.

מובהר לנאשם כי עליו לסור למזכירות בימ"ש לשם קבלת שוברי הקנס והפיצוי, וכי לא יתקבלו כל טענות לפיהן הקנס ו/או הפיצוי לא שולמו במועדם בשל אי קבלת שוברים.

אני מורה למזכירות למסור ביד הנאשם את שוברי הקנס והפיצוי, ככל שהנאשם יתייצב במזכירות.

מובהר כי אין לשלוח את השוברים בדואר.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבימ"ש המחוזי בבאר-שבע. #3#<

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח תקופת המאסר, שהושתה, ונוכח הסכמת ב"כ הנאשם כי הערבויות הקיימות יישארו בעינן להבטחת ההתייצבות לריצוי המאסר מחר, אני נעתר לבקשה, ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר.

הנאשם יחל בריצוי מאסרו ביום 6.4.2017 עד השעה 08:00 ויתייצב לשם כך בכלא דקל שבמתחם כלא באר-שבע כשהוא מצוייד בעותק גזר דין זה ובתעודת זהות.

מובהר כי כל הערבויות הקיימות יישארו בעינן להבטחת ההתייצבות לריצוי המאסר.

בנוסף ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

